

ANDRZEJ BUDZYŃSKI

ur. 1952; Lublin

Miejsce i czas wydarzeń	Lublin, PRL
Słowa kluczowe	Lublin, PRL, Zemborzyce, budowa Zalewu Zemborzyckiego, Zalew Zemborzycki, trasa W-Z, projekt Lublin. W kręgu żywiołów - woda

Budowa Zalewu Zemborzyckiego

Od strony technicznej to wyglądało tak, że trzeba było wybudować zarówno zapórę czołową, jak i wały. Zapora do dziś zachowała się w pierwotnym stanie, natomiast obwałowanie boczne po prawej stronie jest w tej chwili remontowane. Po drugiej stronie, na zachodnim obwałowaniu, przebiega teraz ścieżka rowerowa.

To były obiekty ziemne oparte głównie na piachu, który sprowadzano z dwóch kopalni. Jedna była zlokalizowana na północ od dzisiejszej ulicy Żeglarskiej. Tam są ogrody działkowe i jakieś inne wyrobiska, które widać z ulicy Janowskiej. Stamtąd ciężarówkami przywożono piach i formowano zapórę czołową. Drugim miejscem, z którego dostarczano materiał na budowę, były kopalnie zlokalizowane na południe od lasu Dąbrowa, w rejonie Prawiednik. Tam wybudowano kolejkę wąskotorową do przewożenia piachu na obwałowania boczne. Ślady po tej kolejce jeszcze można odnaleźć w tym lesie.

Dużo prac należało wykonać w czaszy zbiornika. Tam było mnóstwo drzew, głównie olchy. Do tego sporo krzaków. Trzeba było to wszystko usunąć, dużo wysiłku trzeba było włożyć. Duże drzewa nie zostały wykopane całkowicie, wyciągnięte z korzeniami, tylko zostały wycięte. W tę akcję zaangażowane było społeczeństwo Lublina w postaci czynów społecznych, pracy na apel: „Przyjdźcie, pomagajcie!”.

W lipcu 1974 roku nie pracowałem na terenie czaszy, bo byłem studentem i miałem praktyki wakacyjne. Zgarnięto nas wszystkich na doszlifowanie wyglądu dzisiejszej trasy W-Z, na wysokości ulicy Dolnej 3 Maja. Wyrównywaliśmy to wszystko, obsiewaliśmy trawą, bo za parę dni miał przyjechać Gierek, żeby otworzyć Zalew Zemborzycki.

Data i miejsce nagrania	2019-08-06, Lublin
Rozmawiał/a	Tomasz Czajkowski
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"